

Het Pinksterfeest:

De belofte en hoop voor de gehele mensheid!

Sommige mensen weten dat er in de Bijbel specifieke dagen voor religieuze viering vermeld worden. Maar slechts weinigen kunnen enige ervan noemen, of de betekenis ervan verklaren. Dit supplement richt zich voornamelijk op het Pinksterfeest, dat sinds de oudtestamentische tijd van Mozes gevierd wordt.

Elke natie heeft nationale feestdagen. Nederland heeft bijvoorbeeld net een bijzondere herdenking en de viering van 5 mei meegemaakt: 60 jarige jubileum. Deze speciale dagen zijn herinneringen aan belangrijke gebeurtenissen in de geschiedenis van een land. Ze zorgen voor continuïteit tussen het verleden en het heden van een natie. Gewoonlijk begrijpen de meeste inwoners van dat land iets van de betekenis van deze vieringen. Dit lijkt tegenstrijdig met het feit dat dezelfde mensen — en zeker in Nederland — zelden veel begrip hebben van de dagen waarop zij God aanbidden en eren. De niet-bijbelse achtergronden van deze religieuze gebruiken worden bij de viering ervan rustig genegeerd. Als gevolg daarvan denken velen gewoonlijk dat populaire vieringen zoals Pasen en Kerstmis werkelijk symbolisch zijn voor de Bijbelse thema's. Toch wordt nergens in de Bijbel de viering ervan geboden, noch doet de Bijbel verslag van het houden ervan door de vroeg nieuwtestamenti-

sche Kerk. Maar God gebiedt wel andere feesttijden, die zelden opgemerkt worden. Degenen die zich bewust zijn van deze feesten, zoals Pascha, dagen van Ongezuurde Broden en het Loofhuttenfeest, geloven meestal dat ze alleen bestemd waren voor het oude Israël en dat er een eind aan kwam na de kruisiging

Waarom? Door het houden van deze dagen openbaart God Zijn grote plan voor de toekomst van de mensheid. De bijbelse heilige dagen, of feesten, vallen in drie seizoenen van het jaar: de vroege voorjaarsoogst, de late voorjaarsoogst en de vroege najaarsoogst in het land van het Israël van de Bij-

Van de feestdagen van God (Lev.23) is alleen Pinksteren overgebleven in de christelijke kringen. Door het verwerpen van Gods overige feestdagen heeft het Christendom veel van de essentie van Gods verlossingsplan verloren laten gaan.

van Jezus Christus. De Bijbel toont echter onomstotelijk aan dat Jezus Gods heilige dagen vierde, en dat Zijn discipelen nog tientallen jaren na Zijn dood, begraving en opstanding Zijn voorbeeld daarin volgden.

Gods plan geopenbaard

God wil dat wij de heilige dagen in acht nemen. (Leest u een overzicht van alle feestdagen in het boek *Leviticus*, hoofdstuk 23).

bel. De thema's die door deze dagen worden uitgebeeld, zijn een afspiegeling van Gods geestelijke oogst van de mensheid tot eeuwig leven, waarover door Jezus Christus werd gesproken in *Johannes* 4:35-38. De Bijbel zegt dat God uiteindelijk iedereen zal leren deze dagen te houden (*Zacharia* 14:16).

Zoals gezegd gaat dit supplement in op één van deze feestdagen: het Pinksterfeest.

Het Pinksterfeest: de eerstelingen van Gods oogst

Zoals Gods volk ten tijde van het oude Israël in de periode van drie feestseizoenen hun oogst binnenhaalde, zo tonen Gods heilige dagen ons hoe Hij bezig is met een geestelijke oogst van mensen tot eeuwig leven in Zijn Koninkrijk. De heilige dagen openbaren samen stap voor stap Gods plan van behoud en hoe God werkt met de mensheid:

Het Pascha symboliseert dat Christus Zichzelf gaf voor de vergeving van onze zonden. De direct daarop volgende Dagen van Ongezuurde Broden leren ons dat we ongezuurd moeten zijn en zonde moeten verwijderen en vermijden, zowel in onze daden als in onze gedachten. De volgende heilige dag, Pinksteren, bouwt verder op dit belangrijke fundament.

Betekenis van Pinksteren

Pinksteren staat bekend onder verschillende namen, die ontleend zijn aan de betekenis en het tijdstip ervan. Als het ‘feest van de oogst’ in Exodus 23:16 verwijst het naar de eerstelingen (Numeri 28:26), die in het oude Israël bij het beëindigen van de voorjaarsfeesten van het graan waren ingezameld.

Het wordt ook het Feest der Weken genoemd (Exodus 34:22), een naam die afgeleid is van de zeven weken plus één dag (50 dagen in totaal) die geteld worden om te bepalen wanneer dit feest gevierd moet worden (Leviticus 23:16). Daarom wordt in het Nieuwe Testament dit feest ook wel Pinksteren of *Pentekostos* (Grieks voor ‘vijftig’) genoemd.

Onder de Joden is de meest algemene naam voor dit feest het

Feest der Weken, ofwel *shavuot* in het Hebreeuws. Bij de viering van dit feest herdenken vele Joden een van de grootste gebeurtenissen in de geschiedenis: de door God op de berg Sinai geopenbaarde wet.

Maar Pinksteren is niet alleen symbolisch voor het geven van de wet: het toont ook—door een groot wonder dat plaatsvond op de eerste Pinksterdag van de vroege Kerk—hoe men de *geestelijke bedoeling* van Gods wetten moet houden.

Geschenk van Pinksteren

God koos de eerste Pinksterdag na de opstanding van Jezus Christus om de Heilige Geest uit te storten op 120 gelovigen (Handelingen 1:15). “En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tezamen bijeen. En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren: en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen: en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen met andere tongen [talen] te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken” (Handelingen 2:1-4).

Het spreken in verschillende talen gebeurde terwijl een menigte in Jeruzalem bijeenkwam, waarbij iedere bezoeker de discipelen in zijn eigen moedertaal hoorde spreken (vers 6-11).

De apostel Petrus, nu vervuld van de Heilige Geest, gaf aan de schare een vrijmoedige uitleg over het gebeuren, als een vervulling van de profetie van Joël: “En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op

alle vlees” (vers 17 en Joel 2:28).

Petrus legde uit hoe de toehoorders eveneens deze Geest konden ontvangen: “Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij **zult** de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal” (Handelingen 2:28-39).

God gebruikte deze wonderen en Petrus’ prediking om in één dag 3000 mensen aan Zijn Kerk toe te voegen. Deze bekeerlingen werden allen gedoopt en ontvingen de Heilige Geest (vers 40-41). Vanaf dat tijdstip is Gods Geest beschikbaar geweest voor allen die werkelijk tot bekering komen en op de juiste wijze gedoopt worden. De Pinksterdag is een jaarlijkse herinnering aan het feit dat God Zijn Geest uitstortte om Zijn Kerk te stichten, de groep van gelovigen die geleid worden door Zijn Geest.

Waarom is Gods Geest nodig?

Menselijkerwijs zullen wij, hoeveel moeite we ook doen het te vermijden, toch nog zondigen. God erkende bedroefd deze aan de menselijke natuur inherente zwakheid, in Deuteronomium 5:29: “Och, hadden zij steeds zulk een hart om Mij te vrezen en om al Mijn geboden te onderhouden, opdat het hun en hun kinderen voor altoos wèl mocht gaan!”

Hier verklaart God dat er een *probleem in het hart* van de mens is. Theoretische kennis van de wet geeft ons niet het vermogen om als God te denken. Het godvrezend

worden in onze gedachten, houding en daden gaat het begrip en vermogen van de mens te boven bij gebrek aan een extra ingrediënt: **Gods Heilige Geest**.

Gods denkwijze brengt vrede, geluk en bezorgdheid voor anderen. Jezus gaf een compliment aan een wetgeleerde die op juiste wijze de essentie van Gods wet citeerde: “Gij zult *de Here, uw God, liefhebben* uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand” en “*uw naaste [liefhebben] als uzelf*” (Luk 10:27). Deze man citeerde Deuteronomium 6:5 en Leviticus 19:18. Jezus bevestigde hier dat de oudtestamentische geschriften zijn gebaseerd op deze twee grote principes van liefde (Mattheüs 22:40).

De essentie van Gods wet is liefde. God gaf Zijn geboden omdat Hij ons liefheeft: “Hieraan onderkennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben en Zijn geboden doen. *Want dit is de liefde Gods, dat wij Zijn geboden bewaren. En Zijn geboden zijn niet zwaar*” (I Johannes 5:2-3).

Omdat Gods Geest nu in de Kerk aanwezig was, konden de leden van de Kerk ware liefde betonen. “Een nieuw gebod geef Ik u,” had Jezus gezegd, “dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb... Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander” (Johannes 13:34-35). Het door God op de Pinksterdag gegeven geschenk van de Heilige Geest maakte het voor de Kerk mogelijk Gods geboden van liefde ten volle tot uitdrukking te brengen.

Eerstelingen

Eerstelingen zijn de eerste agrarische producten die rijp geworden zijn. In de gehele Bijbel gebruikt God de analogie van de oogst – en, vooral met Pinksteren, de eerstelingen – om aspecten van Zijn plan van behoud te illustreren. Een speciale

offerande van het eerst rijpe graan tijdens de Dagen van Ongezuurde Broden, het beweegoffer genoemd, gaf het begin aan van deze oogsten, die de volgende 50 dagen duurden en leidden naar Pinksteren (Leviticus 23:11). Deze voorjaarsoogst was de eerste van de jaarlijkse agrarische cyclus.

Een van de eerste lessen van de oogst in het Nieuwe Testament is dat Jezus Christus “is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn” (I Korinthiërs 15:20). Het beweegoffer symboliseerde Jezus Christus, die de “eerstgeborene der ganse schepping” was, en de “eerstgeborene uit de doden” (Kolossenzen 1:15, 18). Hij presenteerde Zichzelf aan God de Vader als een type, of voorbeeld, van eerstelingen op de zondag na Zijn opstanding, dezelfde dag tijdens de Dagen van Ongezuurde Broden waarop de eerst garve graan van de voorjaarsoogst voor God bewogen werd.

In Romeinen 8:29 wordt over Jezus Christus gesproken als “*de eerstgeborene onder vele broeders*.” Maar de nieuwtestamentische Kerk wordt ook beschouwd als eerstelingen. Sprekend over de Vader: “Naar Zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht door het woord der waarheid, om in zekere zin *eerstelingen* te zijn onder Zijn schepse-len” (Jakobus 1:18).

Gods Geest in ons identificeert en heiligt ons – zet ons apart als christenen. “Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft,” schreef Paulus, “die behoort Hem niet toe,” en “allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods” (Romeinen 8:9, 14). Paulus verwees ook naar de broeders als degenen “die de eerstelingen des Geestes hebben” (vers 23).

Hoeveel mensen hebben, door alle eeuwen heen, de levenswijze die Jezus leerde werkelijk aanvaard en beoefend? Zelfs tegenwoordig hebben veel mensen eenvoudigweg wei-

nig of niets over Jezus Christus gehoord. Hoe zal God aan hen behoud bieden? Weinig mensen begrijpen dat God een systematisch plan volgt, gesymboliseerd door Zijn heilige dagen, om de gehele mensheid te redden door alle mensen eeuwig leven te bieden in Zijn Koninkrijk. In deze wereld zijn we eenvoudig aan het begin van de oogst voor het Koninkrijk van God.

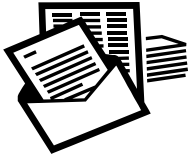
De Bijbel leert ons dat God mensen roept (Johannes 6:44). Derhalve wordt door onze Schepper bepaald wanneer Zijn oogst plaatsvindt. Toen God Zijn Kerk stichtte door op de Pinksterdag in 31 n.Chr. aan gelovigen Zijn Geest te geven, was Hij Zijn geestelijke oogst aan het uitbreiden. Het was het begin van wat Joël profeteerde, dat God uiteindelijk Zijn geest zal uitstorten op “alle vlees” (Joël 2:28-29).

Werking van Gods Heilige Geest

Om ten volle te beseffen hoe Gods Geest met ons kan werken, moeten we begrijpen wat de Heilige Geest is. Het is *niet* een persoon, die samen met God de Vader en Christus de Zoon een “heilige drie-eenheid” vormt. De Bijbel beschrijft de Heilige Geest als de *kracht* van God die in ons leven werkzaam is (Handelingen 1:8; Rom 15:13, 19).

Deze goddelijke kracht maakt het voor ons mogelijk “door de Geest Gods geleid te worden” (Romeinen 8:14). Het was deze kracht die het leven van de vroege christenen veranderde en die heden ten dage in de Kerk werkzaam is. Paulus schreef dat Gods Geest een “geest van kracht, van liefde en van bezonnenheid” is (II Timotheus 1:7).

Pinksteren dient als jaarlijkse herinnering aan het feit dat onze Schepper nog steeds wonderen verricht, door Zijn Geest te geven aan de eerstelingen van Zijn geestelijke oogst en hun de kracht te geven Zijn werk in deze wereld uit te voeren.

Vraag en Antwoord

Deze rubriek bevat een voor onze lezers interessante vraag die in een beknopt bestek wordt beantwoord. Heeft u vragen schrijft ons.

V: Bij de terugkomst van Christus vindt de opstanding plaats van de eerstelingen. Wat gebeurt er nu met de overige mensen die gestorven zijn? Gaan die naar de hel?

A: De bijbel beschrijft meer dan één opstanding! In openbaringen 20:4-6 wordt de eerste opstanding beschreven van de eerstelingen die met Christus 1000 jaren lang gaan regeren: " ..en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus 1000 jaren lang. De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht " ..

Ze krijgen gelijk eeuwig leven. Als er sprake is van een eerste opstanding dan volgen hierna tenminste één of meer opstandingen waarop de tweede dood (eeuwige dood) wel macht heeft. Ze zullen derhalve als sterfelijke mensen opstaan. Het zou overigens unfair zijn van God mensen te veroordelen omdat ze de waarheid niet hebben gehoord. De overige gestorven mensen worden na het duizendjarig rijk van Christus opgewekt in de tweede opstanding. (Openbaringen 20:11-12) .."En ik zag een witte troon en Hem die daarop gezeten was, voor wiens aangezicht de aarde en de hemel vluchtten, en geen plaats werd voor hen gevonden. Ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon en er werden boeken (Biblia) geopend. En nog een ander boek werd geopend het boek des levens".

Het boek des levens geeft aan

dat de kans om eeuwig leven te ontvangen aanwezig is. Ze worden beoordeeld aan de hand van wat er in de boeken staat overeenkomstig wat zij in dit leven gedaan hebben en wat zij nog zullen doen nadat zij tot een sterfelijk leven zijn opgewekt. Dit betekent dat men eerst kennis wordt bijgebracht van wat er in de "boeken van de bijbel" staat. M.a.w. ze worden eerst onderwezen in Gods woord. Hen die Christus niet hebben gekend krijgen hier de gelegenheid om Hem te leren kennen. Hierna wordt ieder gedurende een periode van onderwijs de gelegenheid gegeven bijgeschreven te worden in het boek des levens.

Jezus sprak over deze tijd in Mattheüs 10:15. Hij zei: "Voorwaar ik zeg u, het zal voor het land Sodom en Gomorra draaglijker zijn in de dag des oordeel dan voor die stad". Er is hier dus sprake van een kans tot het verkrijgen van behoud voor allen die dan opgestaan zijn. Waarom niet? God zou niets liever willen zien dan dat ieder van ons het eeuwig leven zou verkrijgen. Hij is er niet op uit een haastig oordeel over ons te vellen, maar verlangt dat iedereen Zijn levensprincipes zal aannemen. In Johannes 6:40 staat "Want dit is de wil mijns Vaders, dat een ieder, die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, eeuwig leven hebbe, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage".

Er is nog een opstanding: een derde opstanding (Opb 20:13). In deze groep zullen ook hen bevinden die willens en wetens Gods wegen van geven en naastenliefde hebben verworpen nadat zij "verlicht zijn geweest van de hemelse gaven genoten hebben en

deel gekregen hebben aan de Heilige Geest (Hebr 6:4-6). Naar verwachting zullen weinige mensen Gods wegen van liefde verwerpen.

" En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs" (Openbaringen 20:14). Allen die in het boek des levens werd bijgeschreven na de tweede opstanding krijgt het eeuwig leven. Zij die in het poel des vuurs terecht komen, zullen voor eeuwig ophouden te bestaan; al hun gegevens zullen vernietigd worden, alsof ze nooit bestaan hebben. Dit is een barmhartige daad van God. Het ondergaan van eeuwige pijniging in de hel is niet bijbels. Alle mensen krijgen een kans op eeuwig leven nadat Christus op aarde is teruggekeerd. Wat een fantastisch plan van de almachtige liefhebbende God!

Wilt u meer weten over Gods ware feestdagen en wat er na de dood gebeurt?

Vraag onze gratis brochures aan:

Gods Plan volgens Zijn Heilige Dagen

What happens after dead?

Heaven en Hell

The Good News
Postbus 58
2800 AB Gouda,
Nederland

www.ucg-holland.nl
Email: info@ucg-holland.nl